

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-ásói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTÉS:

Brassó, Csergeplacz 1. sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyönyössy István írásszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyilttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETÉSEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapesten**, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik, Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: nudolt Mosse-**Frankfurtban**: Daube GbL. Rs társa hirdetés irodájában.

Az állami közigazgatás.

Egy előző cikkünkben*) utaltunk ama reformokra, melyeket kormányunk, állami közéletünk minden terén megvalósítani törekszik; ott adott ígéretünkhöz képest áttértünk most, egyelőre a szándékolt reformok egyik legfontosabbjára: a közigazgatás újjászervezésére.

Tényleges meggyőződésünk, hogy a célzott reformok összesége nem vág bele annyira közéletünk lényegébe — mondhatnók gyökerébe, mint ez az egy.

De lássuk, miről van tulajdonképen szó.

Az állami adminisztráció eszméje nem új dolog. Európa összes államaiban — természetesen Svájc kivételével — régen megvan. Nálunk való meghonosításának szükségét báró Eötvös József hirdette először a „Pesti Hirlap”-ban. Eötvös törekvése a következőkben volna körülbelül kifejezhető: A megyei rendszer, mely mellett Magyarország egy (akkor) 52 megyéből alakult szövetséges állam, nem felel meg többé a kor követelményeinek; felelős magyar ministerium kell s ennek kezébe kell tenni a ma a megyékben decentralizált hatalmat. — Tehát erős, de felelős központi kormány s megyéink szűnjének meg önálló államcskák lenni.

Az idő e programot azóta csak részben valósította meg. A felelős magyar kormány megvan s ez a megye autonómiáját lényegileg már is tetemesen megszorította, de formailag mai napig megmaradt s 1867 óta is ismételtén állott elő oly eset, hogy valamely megye, az állam közigazgatási intézkedéseivel szemben állást foglalt, sőt kereken megtagadta az engedelmisséget!

A míg hazánkat idegen hatalom kormányozta, felelősség nélkül, addig kíváncsok lehetett ily jogkörrel, hatalommal felruházott megye. Ma a nemzet által választott országgyű-

*) Lásd a „Brassó” 90-ik számát.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az E. M. K. E. emlékkönyvéből.

Az Emke, dévai közgyűlésének alkalmából, saját javára, díszes emlékkönyvet adott ki, melyet Radnóti Dezső állított össze elég változatosan. Ára 1 frt. Az emlékkönyv 96 lapra terjed s 28 fénynyomatu kép díszíti, melyek közül kiemeljük a *Than Mór* rajzolta szép címképet („A hajnal”), továbbá gr. Kun Kossárd, gr. Béli Ákos, gr. Bethlen Gábor, Horváth Gyula, Röck Pál, gr. Kun Géza, Szathmáry György s mások jól sikerült arcképeit.

Az irodalmi rész értékesnek mondható. Költeményeket írtak: *Barthók Lajos*, *Szász Károly*, *Ábrányi Emil* s *Jakab Ödön*; prózát: *Rákosi Jenő*, *Bartha Miklós*, *Felméri Lajos*, gr. *Kun Géza*, *Szathmáry György*, *Réthy Lajos*, *Téglás Gábor* s mások.

Az érdekes tartalomról bemutatjuk a következőket:

Egy pár szó a székekelyekről.

Felméri Lajos.

A jeles író közleményében legérdekesebb az, a mit a székekelyek eszejárásáról és beszédmódjáról mond el.

„Eszejárása agyafúrt, vagy közönségesen furfangos s a természeti népeknek arra a szokására emlékeztet, hogy szakadatlanul beható tekintettel néznek maguk körül, ha vajjon nem fenyegeti-e ellenség? Ilyen kerülő utakon jár a székekely ember gondolko-

lásból alakittatik a kormány, ez minden intézkedéseért felelős a nemzet akaratát képviselő országgyűlésnek s ha alkotmányunkat, ha a magyar országgyűlést nem akarjuk fictióvá tenni, nem szabad concedálnunk, hogy az országgyűlés mellett más testület is jogosított legyen a kormány rendeletének végrehajtása vagy végre nem hajtása fölött határozni.

Igaz ugyan, hogy a magyar kormány az eddig előfordult esetekben mindig elég erős volt rendelkezését, ha másképp nem, kormánybiztos kiküldése által végre is érvényre juttatni, de azért ily esetek mégis mindenkor károsítják a kormány s vele az ország tekintélyét, kivált kifelé.

E viszásság megszüntetését célozza a kormány az által, hogy a megyék élére, az eddig a megye által választott s fizetett hivatalnokok helyébe, a kormány által kinevezett, az állam által fizetett hivatalnokokat akar állítani.

Az állami közigazgatást rendező törvény-novella nem került még a nyilvánosságra s csak a ministerek itt-ott tett nyilatkozatából, egy-egy államtitkár vagy beavatott képviselő beszámolójából következtethetünk annak lényegére, mely csakis a hivatalnokok államosításában rejlik, de máskülönbben megyénk mai szervezete érintetlen maradna.

Ez mindenesetre teremt egy viszásságot, melynek miként való megoldását nem minden kíváncsiság nélkül várjuk.

Ma az államot a megye autonómiájával szemben a főispán képviseli, ki e mellett még representatora a megyének. A főispán a közvetítő a kormány s a megye között; az ő útján érintkezik — ha e kifejezést szabad használnunk — a megye kormánya az állam kormányával. E szerepe természetesen megszünt jelentőséggel birni azon órában, a melyben a megyei hivatalnokok államhivatalnokokká lesznek. Természetes hatásköre ezután, hogy ő veszi kezébe a megye kormányzatát, mely ma tulajdonképen az alispáné.

E megoldás azonban sok nehézségbe fog ütközni, mert természetesen föltételezi, hogy a főispán állását ne csupán méltóságnak, de hivatalnak is tekintse, melynek végzése pedig sok teendővel jár. Ily főispán pedig — tisztelet a kivételeknek — kevés van. Számos megyét tudunk, melyet főispánja csakis a közgyűlések alkalmából — s még akkor sem mindig, — keres fel pár órára és még sem szabad kívánnunk, hogy mindezek váljanak meg méltóságuktól. Hiszen vagyonos főnemességünk egy nagy része csupán ez állás által köthető a közügyekhez s azt lekötöni szintén nemzeti érdek.

A megoldás másik módja, nevezetesen hogy a főispáni tisztt jövőben pusztán representativ méltóság maradjon, alig képzelhető, mert pénzügyi helyzetünk ily fényűzést aligha tűr meg.

De ha az első dolog lesz a törvény által ténynyé, mi lesz majd akkor az alispán tiszte, mely a főispánra ruháztatik?

Mindezek oly kérdések, melyek megoldásának feszült várakozással nézünk elibe.

Ezek megoldása is mélyen belevág közéletünk megszokott rendszerébe, de még sokkal radikálisabban a megyei többi tisztviselők kinevezése. A brandenburgi Junker fiai katonák lesznek s ott szereznek maguknak kenyeret és tisztességet; a mi nemességünk a megyei szolgálatban találta azt eddig, hol családi összeköttetés és komaság mindenkor szerzett tisztességet állást a tanulmányait el nem végzett s képesítéssel nem bíró ifjúnak is. Ezek sokjából kitűnő hivatalnok lett; de hogy e rendszer általában áldására lett volna a megyei közigazgatásnak, azt nem állíthatjuk. Nemzetgazdasági szempontból a dolog még sem volt jelentéktelen, hisz hány ifjú élet mentetett így meg az elzúllástól, adatott vissza az államnak!

Jövőre a qualificatio lesz döntő s a megye megszűnik majd a megyei jeunesse d'oreé menhelye lenni; a megye elveszti ama családias jelleget, melylyel sok helyt — legtöbb helyt máig birt.

dása, mi miatt ritka eset, hogy kérdésedre egyenes feleletet adjon. Hány gyermeke van kendnek, bátya? erre a kérdésre a tősgyökeres székekely így felelt:

„Aval együtt, ki mult Szön Mihájkor möghót, három héjáa tiz. . . .”

Maga a székekely így fejezi ki eszének ezt a kerülő utakon való járását: „Égyik észömmé azt gondótam, hogy mönnénk é a vásárba, de a másik észömmé azt gondótam, hogy ne mönnénk é.”

Kétségtelen, hogy a székekelyt sok józan észszel áldotta meg a természet, csak hogy bérczei szűk határai közé szorultan ez az ész, hogy úgy szóljak: lokalizálódott, úgy hogy a mi az ő hegyein túl esik, tehát a szomszéd megye is, neki mind „külföld” s ha a csiki-székekely azt kérdezi, hogy mi hír külföldön? — azon első sorban Udvarhely vagy Háromszék megyét érti.

Mindennapi beszédmódja is tele van vallásos motivumokkal. A felnőttek csodálkozásának „Jézus Mária szent-József”-féle kifejezéseit gyakran hallhatni; a gyermekek pedig (persze a katolikus községekben), rendszerint így köszönnek: „Dicsértessék az Ur Jézus”, a felnőttek pedig útnak induláskor ezt a szólamot használják: „az Ur Jézus hirivé” vagy „a szűz Mária képivé”. Protestáns községekben pedig a mindennapi pohárköszöntő ez: „Az Isten adjon jó emberrel ügyet-bajt.”

A székekelyeknek hangulata, mondhatnám egész

valója tele van poézissal. Náluk minden foglalkozás, minden multság: a fonó, kaláka, táncz, megtermi a maga nótáját. Estenden elmesélik Kőmives Kelemenné, Molnár Anna, vagy más ballada-alak bús történetét, a mint apáról szállt fiúra: tele azokkal a költői szépségekkel, melyek a balladák mintáivá tették a kapa-kaszahordó emberek egyszerű történetét.

Kiérzik e nép poezisán a hosszú századok keserves küzdelme, melyet az emberekkel s a földdel folytatott s melyet megörökített balladaiban.

Havasainak frissessége csap ki szerelmi dalaiból, lírai verseiből s a megríkató és kacagó u. n. sirvavigadó elem karöltve jár rigmusaiban, melyek számszámra születnek minden faluban s visszatükrözik e nép karakterét.

Általában a költői ér oly gazdag e nép szellemében, hogy köteteket lehetne róla írni.”

Az első Kún grófné.

Szabó Sámuel.

Úgy adom ezt az igaz történetet, a mint hiteles helyről hallottam.

Itt lakott a faluban (mondjuk Gyógyon) két derék úri asszony: Kún Istvánné Bethlen Zsuzsanna és Győrfi Mózesné Szilvási Krisztina. Jó barátságban éltek, egymást gyakran látogatták s jól töltötték az időt együtt.

Egyszer Kún Istvánné asszonyom, hogy eljött a

Az új törvénynek eme hatása egyelőre persze aligha fog kitérni, hisz alig is szenvedhet kétséget, hogy ha a kineveztetések megtörténnek, ugyanazok fognak — egyes kivételektől eltekintve — kineveztetni, kik a különféle megyei tiszteket eddig is megyéjük bizalmából viselték, de a jövőre nézve nagy jelentőségű változást fog ez előidézni.

Közéletünkben az állami adminisztráció, mely az országnak, elvben rég vallott egységét konkrét tényre van hivatva alakítani, óriási haladást jelent, melyet minden igaz hazafinak, ki Magyarország belső megerősödését szíven viseli, örömmel kell üdvözlölnie. Bizonyos, hogy mint minden nagy reformnak, úgy ennek is meglesznek a maga áldozata; ám ki vonná kétségbe, hogy a közérdek szava előtt, egyesek és osztályok érdekeinek el kell nemulniok. A győztes katona társai holttestén keresztül tör előre, hogy kivívja a diadalt, úgy a nemzet is halad s nem kimélheti haladásának áldozatait.

A jelzett reform különben előreláthatólag áldásos lesz ifjúságunkra nézve is, mely megtudva, hogy haladásának fáradság nélküli útja elzáratott, komolyabban veszi a hivatalra való készületet. A nemesi armális nem lesz többé elég hivatal elnyerhetésére, a jogtudori kutyaörre is szükség lesz ezentúl s hiszszük, hogy ifjúságunk az eddiginél több buzgósággal törekszik majd annak megszerzésére.

Külföld.

Forradalom Svájcban.

Svájc egyik déli kantonjában, Tessinben, váratlan forradalom tört ki, mely a mily hirtelen keletkezett, ép oly gyorsan el is múlt. Nem kell attól tartani, hogy a forradalom talán nagyobb hullámokat verjen, mert a bellinzoni fölkelés teljesen lokális jellegű esemény.

Tessin Svájc legnyughatatlanabb kantonja, melynek pártkülzdelmeibe minduntalan beleszól a löfegyver dörgése. A legutóbbi ötven év folyamán Tessin nagyon gyakran volt véres események színhelye, melynek oka mindig a liberális és az ultramontán pártnak az uralomért folytatott harca volt. 1839-ben a liberálisok megbuktatták az ultramontán kormányt s a klerikális vezéreket kivégezték, de csak 1877-ig tarthatták meg az uralmat. Azóta a két párt között fennálló ellentét mindinkább élesbült, kivált a mióta Lachat expüspököt apostoli vikáriussá nevezték ki Tessinbe. Az apostoli vikáriusnak ugyanis az új egyházi törvény értelmében joga volt a lelkészeket kinevezni s az egyházi vagyon és a lelkészek kiképzetése dolgában saját tetszése szerint rendelkezni; az államnak még felülvizsgálati joga sem volt s a hatóságok kötelesek voltak a vikárius rendeleteit teljesíteni. Az elégtelenség egyre növekedett, any-

nyira, hogy az 1889-iki választások alkalmával a szövetségi tanács kénytelen volt teljhatalmu biztost küldeni a helyszínre. A mitől már akkor tartottak, most tényleg bekövetkezett. A tessini liberálisok, kik egymás után négy választásban szenvedtek vereséget s az alkotmány revízióját 10.000 választópolgár aláírásával ellátott kérvényükben hiába sürgették, végre belátták, hogy törvényes eszközökkel soha sem fognak uralomra jutni s végső elkeseredésükben a szavazó bárczák helyett revolverhez nyúltak. E hó 10-én Rossi kormánytanácsost és belügyi igazgatót forgópisztolyal agyonlőttek, Castella és Gianella kormánytanácsosokat elfogták, a hadi szertárt s a kormányépületet megszállták és a jelenlegi ultramontán kormányt letevén, ideiglenes kormányt választottak.

Bernben, a szövetségi tanács székhelyén nagyon komolyan veszik a dolgot. Hajlandók ugyan a tessini liberálisok jogos kívánságait meghallgatni, a mennyiben a tessini kormány pénzügyi gazdálkodása, a liberálisok minden — még oly jogos — óhajának megtagadása s a klerikálisok göggye, melylyel politikai ellenfeleikkel bálnak, alaposan ismeretese a szövetségi tanács előtt; a liberálisok erőszakoskodása azonban megtorlást kíván s így a szövetségi tanács fegyveres intervenció alkalmazását határozta el. Követésig biztosnak Künzli ezredest küldték ki, a ki két berni zászlóalj élén már Bellinzonába érkezett, az ideiglenes szabadelvű kormányt feloszlatta s hozzálátott a megbuktatott kormány visszaállításához. Egyelőre a szövetségi biztos gyakorolja Tessinben a legfőbb államhatalmat s a tessini kormány köteles magát összes utasításainak alávetni; szóval az egész forradalmat vastag vonással keresztülhúzták. S ezt maguk a liberálisok sem vehetik rossz néven, mert bizonyos, hogy a szabályozott államélet — legyen az köztársaság, vagy monarchia — nem tűrheti, ha a pártkülzelem az utcán vivatik.

A forradalomnak előreláthatólag mégis meglesz az a pozitív haszna, hogy a liberálisok által mind eddig hiába sürgetett alkotmányrevízió végre napirendre kerül, annál is inkább, mert Bernben is az ultramontán kormányt tekintik a zendülés közvetlen előidézőjének.

Belföld.

A király ő felsége f. hó 12-én reggeli 8 órakor Debreczenbe érkezett s rendkívül lelkesült fogadtatásban részesült. A főispán és polgármester üdvözlő beszédjének elhangzása után ő felsége a városházára hajtatott, melynek dísztermében 10 órakor kezdte fogadni a küldöttségeket. Az egyes küldöttségeknek adott királyi válasz lényegben megegyezik a nagyváraddal, miért is annak reproductiójától eltekintünk.

A fogadtatás kiválóan demokratikus és népies jelleget öltött a nagy erdei népünnep által, melynek fesztelensége jókedvre hangolta az uralkodót. A debreczeni civisek megmutatták, hogy a democratia és a loyaltás összeegyeztethető fogalmak. S hogy ő felsége mennyire meg volt elégedve a fogadtatással

— No hallja kigyelmed! — mondja neki ebédnél a felesége. — Győrfiné báróné leve; nagyra is van vele; a templomban is már külön ül, magasabb széket csináltatott, mint a miénk, hanem azt mondom én! várok hat hónapig, ha azalatt grófné nem lesz, itt hagyom kigyelmedet; meglátja, hogy úgy lesz!

— No de édes lelkem! miért beszélsz te nekem ilyent?

— Már akár lelkem, akár nem lelkem! de ez úgy lesz; nekem Győrfiné az orrom alá nem paprikáz! Mit volt mit tenni! Kún István uram kihuzza a pénzes fiókját, de fele sem volt benne annyi, a mennyiért a grófságot adták. Meg aztán restelte is, hogy kurucz népméltóság létrehozásért kunyoráljon.

Szorultságában levelet írt szülő apámnak (így nevezte, a ki elbeszélte), Lázár Istvánnak s kér tőle kölcsön 6000 forintot; azt is megírta, mire kell.

„Édes öcsém uram! feleli Lázár István, a ki olyan könnyen költi a pénzt, annak nem adnék kölcsönt, de ilyen idvességes célra szívesen adok. Kösse le a piskiezi jószágát, aztán küldheti a tisztartót a pénz után.” — Úgy is tett.

El sem telt a fél esztendő: megjött a grófság. Bethlen Zsuzsánna asszony csináltatott a templomban, szemben a Győrfiné székevel, másik külön széket, az is kékre volt festve piros széllel, de egy lépcsővel magasabb volt!

Igy lett Mária Terézia idejében: az első Kún grófné.

kitűnik a minister elnökhöz intézett szavaiból: „Sajnálom, hogy a külföldi attachék nem látták a debreczeni ünnepélyeket.”

A király Debreczen nevezetességeinek megtekintése után d. u. 4 órakor 60 terítékű udvari ebédet adott, melynek végeztével búcsút vett s Székelyhidra, a hadgyakorlatok színhelyére utazott.

A hadgyakorlatokra Károly Lajos főherceg és b. Bauer hadügyminister is megérkeztek Monos-Petrin a hadgyakorlatok színhelyén már megkezdtek a működést. A hadtest áll egymással szemben, nevezetesen a kassai 6-ik s a temesvári 7-ik sz. Mindkét hadtest augusztus közepe óta van útban s kitűnő menetelési eredményeket mutathat fel. F. hó 13-án vette kezdetét a záró hadgyakorlat, mely e napon rövid, de heves összetűzéssel végződött; s miután a déli hadtest csak két hadosztályt állíthatott szembe az északi hadtest három hadosztályával, fényes roham után vissza kellett vonulnia.

A gyakorlat érdekesnél érdekesebb hadi mozzanatokat tüntetett fel. A négy órai harc eredménye az, hogy az északi hadtest kb. 4—5 kilométernyi területet szerzett, míg a déli ugyanannyit veszített. Ő felsége a hadgyakorlat minden mozzanatát élénk figyelemmel kísérte s főleg mindkét fél menetképességéről nagy elismeréssel nyilatkozott.

A Szapáry-cabinetben beállító változásról, illetve egyik minister visszalépéséről, illetékes körökben mit sem tudnak, írja a „Bud. Corr.” egy székelyhidi távirat alapján. Orczy báró minister a hadgyakorlatok befejeztéig Székelyhidon marad.

Az aldunai Vaskapu szabályozása, ezen a keleti forgalomban érdekelt összes államoknak évtizedek óta hangoztatott óhajta, végre teljesedésbe fog menni. Baross Gábor a fáradhatlan alkotó, mikor már kiegészítette az állam vasúti hálózatát s epochális jelentőségű személydíjszabásával messze jövőkre biztosította vasútaink fejlődését, hozzálát vízi utaink tovább fejlesztéséhez, melyek a szállítási tarifa alacsonyága mellett a tömegárak exportálására vannak hivatva.

A munkálatok megkezdése alkalmával Orsován valóságos kis nemzetközi ünnepély fog lejátsszódni, nevezetesen a kereskedelmi ministeren kívül jelen lesz Szapáry Gyula gr. belügyminister, a külügyminister képviselőiben Szögyény osztályfőnök s Glanz báró udv. tanácsos, az osztrák keresk. minister, Gruics szerb miniszterelnök s Josipovics szerb közmunkaminister. Óhajtuk, hogy a több évre terjedő munkálatban kereskedelmi miniszterünkhöz maradjon hű szerencséje.

Árvíz. A Duna áradása mind fenyegetőbb mérveket kezd ölteni. Budapesten a víz 598 cm. magasán áll; a csatornába körülbelül 180.000 köbméter víz nyomult, úgy hogy a Ferencz-városban mindenütt forrásként bugyog elő. Elöntötte a pincéket, pinczelakásokat s az alacsonyabban fekvő udvarokat és kerteket; a parti raktárak úgy a budai, mint a pesti oldalon víz alatt állnak. A Margitsziget alsó része is el van öntve. 1881 óta nem volt akkora víz Budapesten.

Komárom- és Esztergomból szintén folytonos emelkedést jeleznek.

Az új székesfehérvári püspök, dr. Steiner Fülöp, f. hó 13-án tartotta bevonulását székvárosába. A galyakkal és nemzeti színű zászlókkal gazdagon díszített pályaudvarban rengeteg néptömeg jelent meg, köztük az aristocrazia is szép számban volt képviselve.

Román lapszemle.

Két nagy esemény nyugtalanítja jelenleg a „Gazetát”, u. m. a „Tribuna” szomorúan kiűtött sajtópere és az Emke. Déván tartott idei közgyűlése. „Alig múlt el négy hete, — így ír — hogy őt elitelték és ime a túlzás tehetetlen bálványának, mely ma hazánkat sújtja, ismét feláldoztak két román hírlapíró! Áldozatai lőnek annak a híres osztrák császári pátenznek, mely a modern műveltség gyalázatára a legnagyobb szenvedélyességgel van alkalmazva.” Miután elkeseregte, hogy az esküdtiséket Szebenből Kolozsvárra tették át, hol a román hírlapírók ellen biztosabbak az ítéletek, hol a magyar állameszmét a társadalom erősebben fogja védelmezni, — panaszképpen említi fel, hogy a szélső magyar lapok, míg egyfelől minden ellen kikelnek, a mi osztrák, addig a császári osztrák pátenstől mélyen hallgatnak, mert ezzel irgalom nélkül sujtják a román sajtót. Az

nyár elutazott Udvarhelyszékre s odamaradt jó sokáig, hírét se igen hallották, olyan messze volt akkor, az ország egyik szélé a másiktól.

Hát uram fia! mikor ősszel hazakerül s elkövetkezik az Urnak szent napja és templomra harangoznak, egyházba készül mind a két asszonyság: előbb érkezett Győrfiné, később Kún Istvánné, s mi akad először is a szemébe?

Hát Győrfiné nem ott ül, a hol azelőtt rendszeren, vele egy sorban, hanem csináltatott magának külön helyet, 2 lépcsővel magasabbra, mint a többi, szép kékre festett veres szélű széket. Odaült nagy hegyesen s rá sem igen nézett más ember fiára, olyan kevélyen tartotta a fejét.

Vége lesz az istenitiszteletnek; haza mennek. Kún Istvánné hivatja izibe a papot, Molnár urat s kérdezi tőle:

— Molnár uram, miféle széket csináltatott Győrfiné s miért ül oda, nem a többi magunk félek sorába?

— Annak bizony az a históriája, hogy Győrfiné asszony báróné lett. Könnyen adják Bécsben; Győrfi uram gárdista korából jó ismerős az udvarnál; meg aztán pénze is volt hozzá.

— Azt bizony rosszul tette, tiszteletes uram! hogy erről engemet előbb nem értesített, de így csak is segítünk rajta valahogy.

Kún István uram derék, becsületes, de kissé tiszti-muszi ember volt. Nem sok vizet zavart, nem is igen bántott mást, ha neki békét hagytak.

ilyen emberek szabadság és függetlenségi törekvései iránt nem lehet a „Gazeta“ tisztelettel, de a kormányon ülők iránt sem. „Ha a magyar kormányzók nyíltan kilépnének céljaik megvalósításával, ha Erdélybe behoznák a rögtönítélő bíróságot s karókat állítanának fel mindazok ellen, a kik mindenhatóságuknak ellenszegülni mernek, akkor legalább tudná a világ, hogy mit tegyen, mint tudta az osztrák abszolutizmus alatt. Azonban a szabadsággal kérkedni s aztán a pápens háta mögé bujni, ez gyalázatos dolog és a legnagyobb mérvű erkölcstelenség.“ Így kesereg a „Gaz.“ a pápens ellen most, de vajjon fölemelte-e szavát ellene in illo tempore? Tudatja olvasóival, hogy két collegáját ismét elítélték azok a tulzó kolozsváriak, de hogy miért ítélték el, mit beszélt az államügyész, erről csakis a magyar lapokból fognak értesülni olvasói.

Az Emke. ellen az a keserűsége, hogy miért mondotta annak elnöke, hogy itt Árpád örökségében csak egy hazafiság lehet és ez a magyar. Már most ő (a „Gazeta“) hogyan kérkedjék hazafiságával? — megtagadja-e hitét, nyelvét, hogy hazafi lehessen? mert itt csak a magyar lehet hazafi. Nagyon jól tudja a „Gazeta“, hogy mit mondott az Emke. elnöke, de nincs az az ő inyére mondva, ezért csúri-csavarja a dolgot, mint a kinek nincs rendben a szénája.

Míg a „Gazeta“ a maga és a „Tribuna“ rendezetlen szénáját rázogatója, azalatt a „Telegraful“ meleg hangu, hazafias vezércikkben üdvözlí a koronás királyt.

Czenkalji.

Felhívás.

A brassói magyar társadalom egy torna- és vívó-egyletnek régen érzi hiányát. Minden művelt ember tisztában van azzal, hogy a test edzésének, az egészség megszilárdításának egyik leghathatósabb tényezője a tornázás és vívás. A szellemi munkában kimerült erők felujulnak, a lehangolt kedély felvidámul, a bágyadt izmok új életre kelnek a torna- és vívógyakorlatok alatt, a melyek, különben is számos kórt már csirájukban elfojtanak.

Az ilyen egyletek e mellett még a társadalmi életre is üdítőleg hatnak, mert a férfias szórakozással eltöltött órák kellemes emléke igen igen alkalmas az illetőkben az összetartozás, az egyenlőség testvéries érzetét felkölteni s kedélyünket amások bajai s a közügyek iránt fogékonnyá tenni.

Az egylet megalakítása régi óhajunk, de ez ideig rajtunk kívül álló okok akadályozták azt. Most azonban az akadályok elhárítvák s így barátaim megbízásából örömmel ragadom meg a kezdeményezést, felkérve azokat a t. urakat, a kik egy ily torna- és vívóegylet megalakítását óhajtják s abba tagokul beszándékoznak állani, szíveskedjenek f. hó 21-én délután 10 órakor az „Európa“ szálló nagy termében tartandó alakuló gyűlésen megjelenni.

Brassó, 1890. szeptember 15.

Harmath Lajos,
ügyvéd.

NAPI HIREK.

Esküvő. Beczásy Lajos úr Kolozsvárról, f. hó 18-án délelőtti 10 $\frac{1}{2}$ órakor a helybeli róm. kath. plebánia-templomban vezeti oltárhoz Balla Mariska kisasszonyt, özv. Ghika Demeter Jánosné hercegaszony nevelt leányát.

Időjárásunk a lefolyt héten szokatlan rosszra fordult. Ily hideg és esős szeptember ritkaság számba megy nálunk. A Bucsecs, Keresztény-havas és Csukás ormait hó fűdi, mely aligha olvad már le ez idén.

Rendőri hir. F. hó 13-án d. u. a Lensorról a főtéren és a Kapu-utczán át a Czenkaljiáig tett uton egy arany karpercz veszett el. A becsületes megtaláló felkératik, azt a városkapitányságnál átadni.

Halálozás. E hó 13-án d. u. helyezték öröknyugalomra Jakab János zajzoni községi iskolaifjú tanítót a zajzoni ág. ev. sírkertben. Csak 27 évet élt és mint kitűnő tanító csak 8 évig működhetett. A szülei háznál megható gyászbeszédet tartott fölötté tisz. Kiss Árpád csernátfalusi ág. ev. lelkész és a néhainak egykori tanítója. Az volt végóhajtása, hogy őt kedves tanítója temesse el. Az ifjú tanító koporsóját a legszebb koszorúk fűdték, melyekkel kartársai róvták le a kegyelet utolsó adóját. A megyei tanítók igen szép számmal jelentek meg a végtisztességre, az ág. ev. lelkészek közül a szónokon kívül hárman, u. m. Dendely Samu fűrészezei, Maszanyik Gyula hosszufalusi s Fejér Gyula pürkereci

lelkész, továbbá a megyei kir. tanfelügyelő, Végh Mátyás áll. polg. isk. tanító, Balázs Péter elemi isk. tanító, a szomszéd községek előljárói, Zajzon község népe s az iskolásgyermekek kísérték végső útjára. A sírnál Tóth András tatangi áll. el. tanító mondott a pályatársak nevében a korán elhunytak Isten-hozzádot. — A brassómegyei hivatalos tanító-testületnek egy év óta ez az ötödik halottja. Aldás legyen emlékének!

Igazgató választás. A helybeli görög keleti román gymnasiumon f. hó 9-én tartották meg az igazgatóválasztást. Köztudomásu, hogy az igazgatót a tanártestület szótöbbséggel választja s a helybeli eforia révén a nagyszabedni consistorium erősíti meg. Sajnálatos, hogy az idej választás alkalmával ismét a tavalyi igazgató, Ilasievici Hipolit úr neve került ki az urnából, kiről tudva van, hogy magyarul nem beszél, a miniszteri rendeleteket nem érti s így a tanártestület jelentékeny része maga sem tartja képesnek arra, hogy ily nagy intézetet a hazai törvények értelmében igazgasson. Pedig úgy tudjuk, hogy volna ott fiatal, arravaló erő, ki mindennemű követelményeknek kitűnően megfelelne. Alkalmilag még reátérünk ez ügyre.

József főherczeg czigányprimása. József főherczeg kedves czigányprimása, Piros Józsi, kit a Margitsziget látogatói hét év óta jól ismernek, külföldi útra indul bandájával. A főherczeg becses útravalóval látta el czigányát: megengedte neki, hogy a „József főherczeg magyar czigány zenekara“ címet viselje s ezt a következő, sajátkezűleg magyarul és czigányul megírt levélben tudatta vele: „Margitsziget, 1890. 3/9. Piros József magyar zenekarmestert, a ki hét esztendő óta, mint az én kedvencz zeném primása a Margitszigeten és Alcsuthon működik, legmelegebben ajánlom a zenekedvelőknek, nem csak mint kitűnő művészt, de mint nagyon tisztességes, művelt és megbízható embert is. Egyszersmind megengedem, hogy „József főherczeg magyar czigányzenekara“ címet viselje. József s. k.“

Mintaserü bemutatás. Debreczenben történt. Egy községi bíró deputatiót vezetett a király elé. Előre kitanították, hogy mit kell csinálnia a király előtt. Azt adták neki utasításul, hogy ha elmondta az üdvözlő beszédet s ő felsége válaszolt, akkor a küldöttség tagjait mutassa be.

Ezt a bemutatást a következő mintaserűséggel végezte el.

Midőn a végére ért az „emberi kor legvégső határáig“, elkezdte a bemutatásokat:

— „Szelepesényi Kelepesényi Nándor földbirtokos és előljárósági tag“ — szól balra mutatva, aztán jobbra fordul s így szól: — „I. Ferencz József ő császári és királyi felsége.“

A király nagyot néz s a bíró folytatja a bemutatásokat:

— Kropacsek Vendel főszemlélsz, — I. Ferencz József ő felsége.

A király mosolyog.

— Khon Mór regalebérő — I. Fer . . .

Ő felsége közbeszól:

— Hagyja csak el, kedves barátom, az én nevetem, a többi urak talán már tudják, hogy — ki vagyok?

Székely telep Zernesten. A zernesti cellulosegyár igazgatósága f. hó 12-én Budapesten tartott ülésében Maurer Victor igazgatósági tag indítványára és előterjesztésére elhatározta, hogy Zernesten székely telepet létesít, a mennyiben a gyár több százra menő munkását Háromszék és Csik megyéből fogja venni.

Magyar iskola Zernesten. A zernesti cellulosegyárnál alkalmazott magyar tisztviselők gyermekeit eddig csak oláh iskolába küldhették. A mint biztos forrásból értesülünk, ez áldástalan állapot nemsokára megszűnik, a mennyiben egy magyar iskola létesítése érdekében éppen folyamatban vannak a tárgyalások.

Hányan nem tanulják a görög nyelvet? A fővárosi lapok közül többen azt írták, hogy a budapesti és a vidéki gymnasiumokban csak két tanuló kérte magát fölmentetni a görög nyelv tanulása alól. Ezzel szemben a cultusministerium kijelenti, hogy a lapokban közölt adatok tévesek. A főváros gymnasiumaiból ugyanis már beérkeztek a jelentések. Ezek szerint az ötödik osztályban, hol a görög tanítás kezdődik, a dolog így áll. A VII. ker. állami főgymnasiumban van 40 görögötnyelvű tanuló és 23, a ki a görög nyelv tanulása alól magát fölmentetni kérte. Az V. ker. kir. kath. főgymnasiumban 30 a görög, 19 a nem görögök száma. A II. ker. kath. főgymnasiumban 15 a görög, és 23 a nem görög, a piaristák főgymna-

siumában 56 görög és 14 nem görög tanuló jelentkezett. A mintagymnasiumban az összes 5 osztálybeli tanulók jelentkeztek a görög nyelv tanulására. A vidékről még nem érkeztek jelentések.

Gróf és tanító leánya. A regényesség nem hal ki. Gróf Somssich János somogyi nagybirtokos megvált birtokától, hogy magánzókép Bécsbe költözzék. A pécsi német ujság most megvilágítja ez átköltözés okát, mely nem egyéb, mint hogy a gróf nőül vevé a babocsai néptanító leányát, Szabady Anna kisasszonyt, ki most férje oldalán Bécsben tartózkodik.

Csók vásár. Mattituck amerikai városban jótékony célú bazárt rendeztek, melynek utolsó napján az eladást teljesítő ifjú hölgyek, csókjaikat is áruba bocsátották. Potomság volt az egész, — mindössze 25 centbe került egy czuppantás. Az urak légiója természetesen nem sokat kínáltatta magát, némely úr 50 csókot is vásárolt s a nagy buzgósággal folytatott vásár: 2000 dollár jövedelmet eredményezett. Amerikai lapok-utánzásra méltónak találják ezen példát.

Epizód a hadgyakorlaton. Érdekes epizódja történt a hadgyakorlatoknak a Nagyvárad közelében lévő Püspökiben. Barta Károly odavaló jómódu gazdaember ugyanis kerekén kijelentette, hogy biz ő huszártisztnek nem ad kvártélyt a házában. És vajjon miért? kérdék tőle. Mert véletlenül a huszártiszt Tisza István, a Tisza Kálmán fia lehetne. Inkább elfogad — ugymond — ötven huszárt, semhogy egy Tisztát. Püspöki község loyális előljárósága fel is jelentette ez esetet a főszolgabíróhoz, azonban a főszolgabíró nem talált s-t a Barta Károly uram viselkedésének megtorlására. Így aztán Tisza István loyálisabb embernél kapott szállást a hadgyakorlatok idejére.

Angol parlamenti szónokok. Konstatált tény, hogy az ellenzék minden parlamentben többet beszél, mint a kormánypárt. Ismeretes az ir obstructióspolitikusok eljárása, kik gyakran hetekig huzzák ki beszédekkel, ha valami rájuk nézve nem kedvező törvényjavaslatot akarnak agyonbeszélni. Az angol alsóházban az ujabbi időben számos kitartó ellenzéki szónokot találunk. Ezek között első helyen áll sir George Campbell, a ki a lefolyt parlamenti ülészekban, febr. 11-ikétől augusztus 25-ig 168 beszédet mondott. Utána két irlandi következik: Dr. Tauner 149 és Timothée Healy 148 beszéddel; ezután jönnek a radikális mr. Henry Labouchère 119 és sir Will. Harcourt 101 beszéddel. Campbellnél minden parlamenti ülésre másfél beszéd esik.

A közönség köréből.*)

Igen tisztelt szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy az igazság érdekében szót emeljek. Bizva részrehajlatlanságában, becses lapjának f. hó 11-iki számában első helyen megjelent „az elveszett 25.000 márka“ című cikkére megejtendő néhány észrevételem számára, becses lapjában helyet kérek.*)

A mi mindenekelőtt magát az ügyet illeti, mely az imént idézett cikk megírásának szülőoka volt és melyre nézve a t. cikkíró a „laikusnak“ felvilágosítást igyekszik adni, noha nyilvánvaló, hogy elműlasztotta magát ez iránt illetékes helyen informáltatni: úgy ez nem volt egyéb, mint a bank hivatásából kifolyó üzlet, mely arannyal eszközöltetvén, szükségessé vált a szállítás igénybe vett módja, mely által rendes körülmények között két napi időnyereséget értünk volna el a postai szállítással szemben. Hogy pedig a fenforgó viszonyok között az idő csakugyan pénz, azt nem kell bővebben magyarázni. A mi pedig a t. cikkíró ama észrevételét illeti, melyet a kereskedelmi bank működését illetőleg kockáztat, úgy fogadja elismerésemet ama szép, a vidék, sőt országos érdekeket felkaroló eszmékért, melyek apostolaként oly nemes módon kívánja szerepeltetni a pénzügyet. Szívesen föltételezem, hogy a felsorolt példákat csupán a véletlen adta tollába, melyeknél bizonyára sokkalta szerencsésebbeket pihentet gondolatai tárházában.

Ezekre tehát egyenkint reflectálni nem kívánok, hanem biztosíthatom a t. cikkírót, hogy nemcsak a Pesti magy. keresk. bank, — hiszen bizonyára nem éppen

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

**) A reciprocitás elvénél fogva helyt adunk e soroknak, noha meg kell jegyeznünk, hogy nevezett vezércikkünket korántsem látjuk megegyezőlvén. Szerk.

ennek sorsát hordozza szíven — hanem bármelyik hazai pénzintézet a jelzett irányban gondosan és haszonnal, de a közjólétet előmozdító célokra fogja fordítani és forgatni pénzét s a tőkebefektetésre készséggel meg fogja ragadni az alkalmat, ha csakugyan életképeseknek bizonyuló ajánlatokkal fog szemben állni.

Am tessék megpróbálni a Pesti magyar kereskedelmi bankkal; noha hangsúlyoznom kell, hogy ezt a tisztán kereskedelmi pénzintézetet, csupán a kereskedelem-ügyleteknek megfelelő üzletek lebonyolítására tartjuk hivatva, mely nem karolhat fel risicóval járó vállalatokat, mindamellett bizonyára hálásan fogadja majd a t. czikkirő fent idézett ajánlatát. Az igen tisztelt szerkesztő úr alázatos szolgálja

Brassó, 1890. szeptember 14.

Omega.

Közigazdaság.

Hirdetmény

a filoxerás szőlőknek a gyérítő eljárás után való fens tartásához szükséges szénkének, feskendő készülékek és szénkének tartányok mily módon való beszerzésére vonatkozólag.

(Folytatás.)

V. Szénkének-tartányok.

{A szénkének szállítására jelenleg háromféle tartányok vannak használatban, és pedig:

1. a mintegy 500 kgm. és
2. a mintegy 100 kgm. ürtartalmu vashordók, továbbá

3. az ujabban használatba vett — 25 kg. ürtartalmú — csavazárral elzárható czink-bádogg tartányok.

1. Az 1. alattiak első sorban lehetőleg a szénkéneggyár és a raktárak közti forgalom ellátására lévén hivatottak: a mennyire lehetséges, kerülendő esz az, hogy a nagyobb tartányok a magán megrendelések fogantatására céljából vétessenek igénybe.

2. A raktárakból aránylag távolabbi vidékekre irányuló vasúti szállításokra alkalmasabbak az 1 mm. ürtartalmu kisebb vashordók. Miután azonban ilyenek e ministeriumnak aránylag korlátozott számban állanak rendelkezésére, s így azokat nagyobb számban hosszabb időre ki nem kölcsönözheti egyes birtokosoknak, ha nem akarja, hogy az egész forgalomban fennakadás álljon be: kívánatos, hogy azok a birtokosok, a kik aránylag nagyobb mennyiségben akarnak szénkéneget készletben tartani, az e célra szükséges hordókat a ministeriumtól az eredeti beszerzési áron megvásárolják.

Ilyen vastartányokból ez időszertint rendelkezésre áll:

a) 100 darab poroszországi (Lanrahüttei gyártmány); áruk a zsolnai állomáson átadva, 27 forint; (ezeket tartják eddig a legjobbakkak, minthogy nincsenek szögecselve);

b) 1200 darab franciaországi, ezeknek ára az állami vagy bizományi raktárakban átadva, darabonként 17 forint. Ezek eddig jó szerkezetüknek fogva jól használhatóknak bizonyultak; és végül

c) 100 darab hazai gyártmány, melyeknek ára darabonként 15 $\frac{1}{2}$ forint; ezeknél eddig az a hátrány találtatott, hogy a szénkének-tartányok által igényelt 10 légköri nyomást nem állják ki.

3. Miután a szőlőkben — különösen meredekebb fekvésű helyeken — még ezen kisebb vastartányok használata is gyakorlati nehézségekkel van egybekötve: a szénkének könnyebb kezelhetése céljából készítettett a ministerium kisebb, 25 kg. ürtartalmú bádoggartányokat, olyan kosarakban elhelyezve, melyek egyrészt a vasúton és kocsin való szállításhoz a tartányokat a sérüléstől megóvják és másrészt lehetővé teszik, hogy a szénkéneggel töltött tartányokat a kosárra erősített kötél segítségével egy-egy munkás hátára emelve, a legmeredekebb helyekre is könnyen elvihesse.

Egy másik, nem kevésbé figyelembe veendő előnyük ezen kis tartányoknak az, hogy a ministerium által igen mérsékelt áron — kosarastól együtt darabonként 1 frt 75 kron — bocsátatnak a közönség rendelkezésére; és így ezen tartányokat mindenki nagyobb megterhelhetés nélkül beszerezheti.

Igen kívánatos, hogy azok, kik szőlőiket állandóan gyérítettetni akarják, néhány ilyen tartányt saját számájukra szerezzenek, ily módon az igényelt szénkéneget a legközelebbi raktárból saját tartányaikban hozatva, azt tetszés szerinti időben használhatják fel — nem lévén a tartányok záros határidő alatti visszaszolgáltatására kötelezve; s e mellett még a vasúton is — a tetemesen könnyebb tartányokban szállított szénkénegért aránylag kevesebb szállítási díjat fizetnek. Annak pedig, a ki állami tartányban — vashordóban — hozatja a szénkéneget, szintén módjában áll a hordóban a gyérítés befejezte után netalán visszamaradt anyagot saját kis tartányába átürítve, az állami hordót a 3 havi határidőn belül visszaszolgáltatni.

A kik ilyen tartányokat óhajtanak szerezni, vonatkozó megrendeléseiket a legközelebb eső raktárkezelőséghez intézhetik. E tartányok megrendelésére nézve ugyanazon határidők érvényesek, mint a szénkének rendelésre (l. IV. pont a) b) c.).

(Vége következik.)

Nyugot német-osztrák-magyar vasúti kötelék.

Folyó évi szeptember hó 1-én a fent nevezett vasúti kötelékben az 1886. évi október hó 1-je óta érvényes köteléki díjszabáshoz (II. rész, IV. füzet) a 11. pótlék lépett életbe, tartalmazván különös határozatokat és díjtételeket az áruforgalomra nézve: egyrészt az Erfurt, m. m. Frankfurt, Hanover és Magdeburg, valamint a

Weimar-gerai vasút, másrészt a m. kir. államvasutak, a cs. és kir. szab. Kassa-oderbergi vasút stb. állomásai között.

A pótlék többek közt egy új, 19. számú kivételes díjszabást tartalmaz friss gyümölcs (alma, körte stb.) elcsomagolástan való állapotban való szállítására nézve és alkalmazást nyer: Brassó, Nagyszeben, Apáca, Gyulafehérvár, Homoród, Kolozsvár, Nagy-Enyed, Szászváros stb. állomásokra is.

A gőzkazánfűtők tanfolyama a budapesti állami középipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) október hó 1. napján nyílik meg s november közepéig tart. Ezen a tanfolyamon a különféle szerkezetű locomobil- és stabil gőzkazánok szerkezetét és kezelését tanítják. Tanulókul fölvételnek a 18. életévüket betöltött, olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s ezek segédei, a fémek feldolgozásával foglalkozó gyárak munkásai, továbbá olyan nap-szamosok, a kik már foglalkoztak a kazánok körüli teendőikkel. A belépőkötől erkölcsi bizonyítvány ki-vántatlk. A tandíj 3 frt, mely összeget a beiratás alkalmával kell lefizetni. A beiratások f. évi szeptember hó 20. napján kezdődnek s október 1. napjáig tartatnak. A fölvételre jelentkező munkások tartoznak munkakönyveiket előmutatni; azok, a kik munkában állanak, a munkakönyv helyett a munkaadótól hozhatnak bizonyítványt arról, hogy jelenleg melyik szakban dolgoznak.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön-vonat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 13-án.

Román papirpénz à 20 frank	8-85	vétel 8-90	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8-80	„ 8-86	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	8-90	„ 8-96	„
Török lira	10-18	„ 10-25	„
Arany	5-30	„ 5-35	„
Orosz papirrubel	142.—	„ 144.—	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton).

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Sz 1478.—1890.

(279) 3—3

Hirdetmény.

A Brassó városi árvaszék, mint hagyatékértéktárgyaló hatóság által ezzennel köz-hírré tétetik, miszerint elhalt Wächter Karolna hagyatéka vagyonkezelőjének kérésére, az ezen hagyatékhoz tartozó értéktárgyak, arany, ezüst és ékszerek 1890. évi szeptember hó 15-én, esetleg a következő napokon délelőtt 9—12, délután 3—6 óráig a helybeli árvaszék hivatali helyiségeiben (Nagy-utca 518. sz., régi) önkéntes nyilvános árverezés útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Brassó, 1890. szeptember hó 3-án.

A városi árvaszék.

A polgármester helyett:

Schnell A.,
tanácsos.

Hnidi,
aljegyző.

Szám 3801.—1890.

Árlejtési hirdetmény.

A brassói kir. törvényszéki fogház udvarán lévő nagyobb pöczegödör átalakítandó lévén, ezen munkálattal az fog megbízatni, ki mint vállalkozó kedvezőbb ajánlatot tesz; ezen célból a brassói kir. ügyészség hivatalos helyiségében folyó évi szeptember hó 30-án d. e. 10 órára árlejtés tűzetik ki, oly megjegyzéssel, hogy a költségvetési előirányzat

és árlejtési föltételek a kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekintheők.

A kir. ügyészségtől.

Brassó, 1890. szeptember 10.

(290) 2—3

Phleps Frigyes,
kir. ügyész.

Sz. 428.—1890.

(295) 1—3

Hirdetmény.

Brassó vármegye közigazgatási bizottsága az 1890. évi szeptember hó 10-én kelt 474. sz. rendeletével a Brassó méh-kerti utnak, valamint a Keresztényfalva-Vidombák-hőltővényi út a méhkeretek és Vidombák község közötti szakaszának kiépítését 8500 frt, illetve 3500 frt összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítáa céljából az 1890. évi szeptember hó 26-ik napjának délelőtti 10 órájára a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes felételekben előirt 5%-nyi bálnapennyzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött uap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyal inkább, ilyekezzenek beadni. mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó

művelet s részletes föltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekintheők, valamint az árlejtési föltételek is. Ezen két útvonal kiépítésének elvállalás céljából külön-külön ajánlat is tehető.

Brassó, 1890. szeptember 13.

Brassómezei m. kir. építészeti hivatal.

Egy gyógyszerész-segéd

oktlevél nélkül,

ki a három országos nyelvet birja, valamint egy gyakornok is, folyó évi október 1-én kellemes állomást találnak alólírott gyógyszer-tárában.

Ajánlatok szóval vagy írásban intézendők (285) 2—3

Kelemen Ferencz

a „Fehér templom”-hoz címzett gyógyszer-tárának Brassóban (Erdély)

BIZTOS KERESÉT

egy minden körben könnyen elhelyezhető cikk forgalomba hozatala által. Hivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak jelentékeny mellékkeresetet kínál.

Ajánlatok „C. M.” jegy alatt Goldberger A. V. hirdetési irodájához Budapestre, Váci-utca 9. szám alá ezimezendők.

(278) 2-5

EGY OKLEVELES ÓVONÓ

(német) hajlandó szabad óráiban egy vagy több család gyermekeivel foglalkozni. — Bővebb felvilágosítás Árvaház-utca 33. sz.

SÜKETEKNEK!

Egy személy, ki egyszerű házi-szer által 23 éves süketégből és fül-zugásból kigyógyult, hajlandó e szer leírását német nyelven megkeresésre bárkinek ingyen megküldeni Czim: Nicholson J. H., Bécs, IX. Kolín-utca 4. sz. a. (293) 1—*

ELADÓ TÖLGYFA.

A szászhermányi tölgyerdőből, mely a községtől 3 kilométer távolságra van, — tölgyfa adatik el méterőle 3 frt 60 kral. Az utalványok a községi irodában adatnak ki. (292) 2—3